

[**Orla Møller.**]

eller mindre brede? Rent ud sagt: det har ikke det fjerneste med menighedsrådenes selvstændighed at gøre. Det har derimod det forslag, vi behandler her i tinget for øjeblikket, i en anden sammenhæng.

Jeg synes, det er nødvendigt at få disse ting trukket meget stærkt op, og derfor vil jeg gerne sige i forbindelse med ministerens bemærkninger om, at han ikke ville have haft noget imod, at det blev ordnet på en anden måde, at den venlighed og åbenhed takker vi selvfølgelig for, og den kan vi sikkert vende tilbage til i forskellige andre sammenhænge; men jeg er som han af den opfattelse, at man vitterligt ikke kan være bekendt at ofre flere ord på noget, som vi ikke har kunnet få frem til offentlig debat her på talerstolen.

Burgdorf: Det er rigtigt, at dette kirkelige spørgsmål er noget vanskeligt at drøfte, og efter de udtalelser, vi har hørt her i dag, vil man også forstå, at vi ikke er nået til enighed.

Hr. Samuelson nævner kirkesyn i forbindelse med menighedsrådenes arbejde, og det er da muligt, at der er noget, der er kirkesyn, og noget, der er elementært arbejde inden for menighedsrådene. Men efter min opfattelse skulle det gerne være sådan, at det var menighedsrådene, der sammen med præsten ved den kirke, de er bestyrelse for, skulle stå for menighedsarbejdet. Jeg er bange for, at grunden til, at det står så sløjt til med menighedsarbejdet, netop er, at der er så lidt interesse for det kirkelige liv, og det hele stivner i former.

Ærlig talt sad jeg og ventede en bekendelse, da hr. Orla Møller sagde, at der trængtes til at blive aflagt en bekendelse. Jeg troede, det var hr. Orla Møller, der ville have aflagt én, men der kom altså ingen. Hvis det er mig, der burde aflægge den bekendelse, at jeg havde taget forkert ved ikke at ville give ministeren de rimelige beføjelser, som lovforslaget indebærer, så kan jeg ikke gøre det. Jeg mener, det må være rimeligt at fremkomme med de synspunkter, man har, også på dette område. Vi har ikke kunnet nå igennem med dette under udvalgsarbejdet, men det forhindrer da ikke, at indstillingen er rigtig alligevel.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den således ændrede affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om indførsel af husdyr og rå produkter af disse m. m. [af Aksel Larsen].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLIV) findes i tillæg A. sp. 3857, fremsættelsen i tidenden sp. 4318).

Forslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Det fremsatte forslag til folketingsbeslutning går ud på at få ophævet landbrugsministeriets bekendtgørelse af 19. februar 1970 om ændring af bekendtgørelse om indførsel af husdyr og rå produkter af disse m. m. samt optaget forhandlinger med veterinærmyndighederne og regeringerne i Sverige, Norge og Finland om ophævelse af de i disse lande indførte karantænebestemmelser for hunde og katte fra Danmark.

Det anføres i bemærkningerne til forslaget, at det efter ophævelsen af den nævnte bekendtgørelse skulle være muligt at få retableret den indtil 1. marts 1970 gældende ordning mellem de nordiske lande. Så enkel er problemstillingen desværre ikke.

Men inden jeg går over til de nærmere enkeltheder i denne sag, vil jeg gerne indledningsvis sige, at de foranstaltninger, som landbrugsministeriet igennem tiden har truffet med henblik på at sikre, at der ved